

Tuppen hittar godis!

En bra tupp tar hand om sina hönor på bästa sätt. Han varnar för fara, hittar mat, försvarar sina hönor och får para sig.

När tuppen hittar godis ropar han på hönorna med ett högt kucklande och gurglande läte. Hönorna kommer sättande i rasande fart, om de litar på tuppen, för då vet de att här vankas något extra.

Tuppar är som män i allmänhet, lite olika beskaffade. En del är förslagna, andra egoistiska och en del lite överentusiastiska. Här följer en liten presentation av olika tuppars mentalitet när det gäller att få hönornas uppmärksamhet och komma nära.

Den goda tuppen: Han ropar på hönorna när han hittat något gott. Han låter alltid hönorna äta först och tar själv om det blir över.

Den förslagna tuppen: Han ropar på hönorna fast han inte har hittat någonting alls...han är bakslug och planen är att få hönorna nära så han kan para sig utan att behöva anstränga sig det minsta....detta genomskådar hönorna dock snart och slutar komma när han ropar så där kan han stå och hojta bäst han vill...

Den egoistiska tuppen: Han äter upp det godaste själv och ropar på hönorna när det mest är skräp och skal kvar...den tuppen blir aldrig hönornas favorit...Dessutom har han ofta fräckheten att försöka para sig när hönorna kommit nära...

Den överentusiastiska tuppen: Detta brukar röra sig om ungtuppar som i sin iver att vinna hönornas hjärtan ropar högt för minsta lilla grässtrå fast gräsmattan är full av dem...ju. Eller i värsta fall gör han väsen av något helt oätligt som en plastbit eller en spik...Hönorna blir föga imponerade men en och annan kan komma släntrande för att se vad han har hittat för knäppt denna gång. Han lär sig dock snart och inser att skall man vinna en hönas hjärta så får man allt prestera bättre...Denna tonårsiver ger sig så småningom och när han mognar så lär han sig att inte ens en höna äter vad som helst...